

Будьмо милостиві до природи!

Завдання кожної людини — дбати про своє здоров'я. Усім відомо, що здоров'я значною мірою залежить і від середовища, в котрому ми живемо. Пропонуємо розглянути екологічну ситуацію на Кременеччині й зробити власні висновки.

Чого не вистачає кременчанам? Досвіду, грошей чи, можливо, морально-етичних цінностей? Вивчаючи результати досліджень, що були проведені Кременецьким мікрорайонним відділом Тернопільського обласного лабораторного центру Держсанепідслужби України (опубліковані в «Диалозі» за 2014 р., можна зробити висновок, що Кременець — чисте місто. Проби, котрі були взяті у різних місцях району, свідчать про невелике пилове, водне та шумове забруднення (наприклад, із 24-ох пилових зразків лише 2 перевищували норму). Результати залишаються задовільними, але яка ж реальність?

Зовсім недавно Кременець посідав перші місця багатьох рейтингів серед найзабрудненіших міст України через погане функціонування очисних споруд, котрі розташовані біля с. Саланів. Ситуація не змінилася й досі. Для вирішення проблеми необхідно реорганізувати старі споруди, замінити обладнання, впровадити нові технології. Звичайно, це потребує значних коштів, котрих, на жаль, немає...

Наукова рада Всеукраїнської екологічної ліги, розглянувши проблему поводження з побутовими відходами в Україні, констатує, що сьогодні вона є однією з найскладніших, її розв'язання потребує системних зусиль та витрат. Проблема відходів і сміття актуальна й для Кременеччини. Більшість мешканців живуть за принципом: «Зі свого подвір'я заберу, а сусідові покладу, аби мені не заважало!». Так само діє наше комунальне господарство з вивезення сміття. Відходи вивозять на полігони, а неподалік теж живуть люди. І варто сказати, що ґрунтові води з-під завалища потрапляють до річки Іква.

Що буде за кілька десятків років? Можливо, в когось складеться враження, що хочу звинуватити все керівництво міста, але насправді моя мета — пробудити свідомість кременчан. Не можна думати, що все, що відбувається навколо, пройде повз. Необхідно починати із себе. В ситуації, що склалася, на мою думку, завдання керівництва району та міста — знайти фінансування для побудови заводу із сортування та утилізації відходів (такий проект розглядали на території Чутальської сільської ради), поставити баки для сортування сміття (паперу, пластику, вирішити питання про збирання та утилізацію лампочок і батарейок) всюди, а не в окремих місцях та інформувати людей про нововведення. Завдання кожного мешканця Кременця — дбати про чистоту біля власних осель і зберегти красу природи.

А ще дуже хочеться звернутися через газету до мешканців вулиць, що розташовані в районі Дівочих скель та потоку Ірва. Ваші діти ходять туди на навчальні екскурсії й відпочинок, мандрують екологічними стежками. Цьогоріч ми відхилилися від звичного маршруту. Я була здивована, вражена, обурена: купи сміття! Скажіть, шановні кременчани, хто буде це прибирати?! Я і ваші діти?!

Олена ОЛШНИК — учитель біології

Птахи — це пісня і політ

*Все на землі, все треба берегти —
І птаха, й звіра, і оту рослину.
Не чванься тим, що цар природи ти —
Бо, врешті, ти його частина.*

Богдан Лепкий

1 квітня в усьому світі відзначають Міжнародний день птахів, котрий проводять щорічно в рамках програми ЮНЕСКО «Людина і біосфера». Цього дня, 1906 року, була підписана Міжнародна конвенція з охорони птахів. Ось і дочекалися ми ніжних обіймів ласкавого сонечка, п'яних пахощів природи, котра оживає, радісного шебетання птахів. Стів пернатих милує слух, врода квітів — зір, а все це в останній зачарує душу.

З давніх-давен у нашого народу було одне з найулюбленіших свят — зустріч Весни, котру, за уявленнями наших предків, приносили на крилах птахи. Тому щодня ми з нетерпінням поглядаємо на небо, сподіваючись побачити журавлів, дельк, шпаків, жайворонків, ластівок... Адже птахи — це пісня і політ, символ волі й простоти, вони злітаються вище гір і

хмар, перелітають пустелі, моря, океани та першими приносять нам звістку про зародження ще одного витка життя. Саме їх, дзвінких провісників весни, уже традиційно четвертий рік постіль привітали 12 березня учні Кременецької ЗОШ-інтернату І-ІІІ ст. на Святі зустрічі птахів-2015.

Учні 6-А класу разом із учителем біології С. Стрижак на загальношкільній «лінійці» презентували усний журнал «Іх стихія — це політ», у ході котрого діти розповіли цікаву інформацію про птахів, які занесені до Червоної книги України, читали вірші, загадки, називали весняні прикмети, народні вірування. Школярі мали змогу упізнати пернатих за співом та малюнками. Виступи дітей супроводжувалися мультимедійною презентацією.

Готувалися до Дня зустрічі птахів не лише шестикласники. Кожен учнівський колектив приніс на свято подарунки — пташині будиночки (35 шпаківнів). Особливо постаралися школярі початкових класів: во-

ни виготовили 13 осель для пернатих. Кожна хатинка була особливою, зробленою з любов'ю, але найоригінальнішими виявилися шпаківні учнів 2-В класу Вадима Шведа та Владислава Калошина.

Щороку учні школи-інтернату уважно та прискіпливо обирають місця для пташиних будиночків: і сонечко щоб гарно освітлювало, і гілки не заважали. І є результат — птахи, повернувшись із південних курортів, охоче оселяються в нових оселях, зроблених для них учнями власноруч, і наповнюють територію школи весняним шебетом. Цьогоріч діти також розвісять шпаківні в зеленій зоні. Тепер залишається спостерігати за тим, як пташки заселятимуть нові оселі.

Природа — наша мати, а птахи — наші пернаті друзі, про яких треба дбати, яких слід оберігати. І як би хотілося, щоб весна та журавлі на своїх крилах принесли нам любов, достаток, мир в Україну й увесь світ.

Ірина ЯТЧИШИНА,
учениця 6-А класу